

VENERETKI BALTIAAN JA KUURINLAHDELE

Teksti: Paula Laasonen

Kuvat: Paula Laasonen ja Aulis Pesonen

Baltian kierros ja veneretki Kuurinlahdelle

Kesälomamme alkoi sopivasti heti helatorstaiviikonlopun jälkeen. Marinerien Helaeskaaderi 29.5 – 1.6.2014 suuntautui Hiiumaan Kärldlaan. Matkasimme jo keskiviikkona **Tammisaaren kansallispuistoon**, mistä matka jatkui torstaina **Kärldlan** satamaan (58 mailia).

Edellisistä reissuista oppineina meillä oli Siriuksen katolla pakattuina taitettavat polkupyörät, joista olikin meille paljon iloa ja veneilyn ohessa liikuntaa koko reissun ajan.

Lähdettyämme Kärldlasta viikonlopun jälkeen oli aikomuksemme mennä Riianlahdella olevalle Kihnun saarelle. Päivän aikana voimistui itätuuli, mikä oli Kihnun satamaan mahdollisimman epäsuotuisa, joten jatkoimmekin matkaa suoraan **Pärnuun**, jossa olimme illan hämärtyessä klo 22:45. Matka päivälle kertyi n. 100 mailia. Johtuen varhaisesta ajankohdasta Pärnun satama ei ollut vielä täydessä valmiudessaan, mutta saatiin sieltä kaikki

mitä tarvittiin. Ilmat hemmottelivat meitä lämmöllään ja pääsimme tekemään mukavia pyöräretkiä ympäristöön. Pärnussa on paljon vanhoja, mielenkiintoisia ja toiminnallisia puistoja ja viheralueita pitkien hiekkarantojen ja kylpylöiden lisäksi. Pärnussa olisi voinut viihtyä pidempääkin.

Parin päivän jälkeen matkamme kuitenkin jatkui, tuulen suunta oli kääntynyt ja pääsimme **Kihnun** saarelle, mistä tuli välittömästi lempparini. Kihnu on sopivan kokoinen kierrellä pyöräillen ja ympäristö on kaunis, eikä saarella ole liian suuria korke-

useroja.

Kihnussa pääsimme käymään myös paikallisessa majakassa.

Kihnusta matkamme jatkui hiukan synkempään saareen **Ruhnuun**.

Ruhnulaisten huumorintaju oli minulle sopiva, sieltä löytyi Varomaton mopoliija, synkkään korpeen tehty suojatie karhulle ja tiellä kielletty veneily.

Eestin satamien parannuksiin oli saatu kovasti EU rahaa, mutta kunnostukset olivat vielä osittain kesken. Laituri ja satamaparanukset oli suurimmaksi osaksi tehty, mutta huoltorakennushankkeet olivat vasta aloitettu.

Jäähyväiset Riianlahdelle ja tervehdys Latvia ja Liettua

Poistuimme suojaiselta Riianlahdella ja lähdimme matkaamaan Latvian rantaa alaspäin.

Ensimmäinen pysähdyspaikka oli **Ventspils**, johon oli 70 mailia Ruhnusta. Ventspils on iso ja vireä satamakaupunki, mutta huvivenille ei ollut polttoainetta saatavana.. Huvivenesatama on aika vaatimaton, mutta sijainniltaan loistava kaupungin tutkiskeluun polkupyörillä. Kevyenliikenteen väyliä oli runsaasti ja ne johdattivat usein mielenkiintoisiin paikkoihin. Ventspils lie-nee kuuluisa myös lehmistään, joita oli rakennettu maamerkeiksi monille keskeisille paikoille.

Onnistuimme jopa osumaan Ventspilsin linnan keskiaikaismarkkinoille, missä tottelemattomille oli käydä huonosti. Linnanmuseo oli muutenkin mielenkiintoinen ja tutustumisen arvoinen. Viihdyimme Ventspilsissä pari päivää ja pyöräilimme paljon tässä hienossa kaupungissa.

Ventspils on paikka, mihin haluan mennä vielä joskus uudelleen

Seuraava etappimme oli **Pavilosta**, vain 35 mailia Venstpilsistä. Pavilostassa on hyvien palvelujen venesatama jonka läheisyydestä löytyi myös polttoainetta myyvä huoltoasema.

Latvian ja Liettuan länsiranta on kauttaaltaan matalaa hiekkarantaa, minne rantautuminen muualla kuin satamiin on mahdotonta. Satamissa on todella pitkät aallonmurtajat, joiden sisääntuloväylät jouduttaneen aika ajoin ruoppaamaan alati liikkuvan hienojakoisen hiekan vuoksi.

Veneilysää oli meille suotuista, joten teimme matkalla reittimuutoksen ja ajoimme Liepajan sijasta suoraan Latvian **Klaipeidaan**, jolloin matkaa päivälle tuli noin 80 mailia ja olimme perillä vasta 22:30.

Klapeida oli vielä suurempi vanha satamakaupunki kuin Ventspils ja Klaipedasta aukeaa reitti Kuurinlahdelle.

Klaipedan Vanhan Linnan vierasvenesatama oli miellyttävä yllätys näin ensikertalaiselle kävijälle.

Linnan satama oli ilmeisesti tehty vanhaan linnan vallihautaan, minkä reitillä oli ihmisvoimin avattava kääntösilta. Satamassa oli vain yksi venepaikka vapaana, jonne saatiin sovitettua toinen retken veneemme Oh-ta, Siriuksen jäädessä sovittelupaikalle parin purjeveneen väliin.

Kaipeda oli ensimmäinen paikka, missä eurot eivät enää käyneetkään maksuvälineenä,

mutta pankkiautomaatit palvelivat. Klaipedassa viihdyimme koko seuraavan päivän pyöräillen sitä pitkin ja poikin, kävimme ihastelemassa vanhaa kaupunkia ja linnan museota.

Kuurinlahti avautuu

Kuurinlahti oli minulle aivan uudentyylinen veneilykokemus, iso matala hiekkapohjainen vesialue, josta Latvian alueella kulkukelpoista oli vain hyvin viitoitettu länsiranta, väylän syvyys oli heikoimmillaan vain pari metriä, itäranta olikin sitten huomattavasti matalampaa.

Pari kilometriä ennen Kaliningradin rajaa löytyy viihtyisä **Nidan** kaupunki (Klaipedasta Nidaan matkaa on n. 30 mailia). Nida on viihtyisä turismista elävä kaupunki kuurinniemen itärannalla.

Nidan vierasvenesatama oli hyvä ja viihdyimme siellä jopa kolme yötä ja mielenkiintoista liikunnallista päivää. Vierasvenesataman viereisellä kentällä järjestettiin

myös paikallinen musiikkitapahtuma, joka ei kuitenkaan jatkunut liian myöhäiseen. Venesatamasta tehtiin turisteille suosittua oloisia venesafareita Kaliningradin ja Latvian välisille rajoille.

Raja-alue oli myös hyvin nähtävissä niemen korkeimmalla kohdalla olevalta näköalapaikalta. Kuurinniemen leveys Nidan kohdalla oli vain neljä ki-

lometriä, mikä taittui helposti pyöräillen. Kävimme ihailemassa meren puolella navakaksi yltyneen tuulen nostamaa aallokkoa ja kurkistelemassa maantien raja-asemaa, joskin jätettiin siihen pienoinen "suoja-alue". Kuurinniemen ongelma ja erikoisuus on alati tuulen ja aallokon mukana kulkeutuva hienojakoinen hiekka.

Veneretki keskelle peltoa

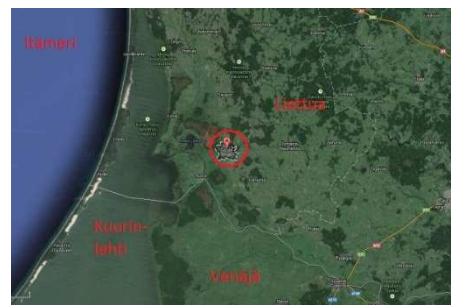
Ohtan kapteeni oli kuullut jostakin, että kuurinlahden toiselta reunalta lähtevästä Katmata / Nermunas joesta erkaantuu merikarttoihin merkitsemätön vesireitti, joka johtaa pienen kaupunkiin – siispä sitä innokkaasti tutkimaan.

Kilometrin verran ennen Kaliningradin rajaa olikin joenpenkereessä karttaan merkitsemätön aukko, mistä lähti vanha kanavan oloinen vesiväylä.

Keväällä päivitetty plotterimme kertoi, että ajellemme keskellä peltoa. Syvyyttä väylässä oli alimmillaan reilu metri. Kanavan pituus oli noin 3 mailia.

Kanavan päässä aukesi matkaaajan yllätykseksi vanha **Siluten** Kaupunki, missä oli uskomattoman hyvä, EU rahalla rahoitettu venesatama polttoainemyynteineen.

Silutessa kävimme pienellä kaupunkikävelyretkellä ihastelemassa vanhaa kaupungin vanhaa arkkitehtuuria. Kannatuksen vuoksi tankkasimme myös polttoainetankkimme täyteen.

Jatkomme matkaa vielä saman päivän aikana **Mingen** kylän venesatamaan. Matkaa päi-

välle kertyi vain 25 mailia, mutta ihasteltavaa sitäkin enemmän.

Mingen satamassa meitä hemmoteltiin ja pääsimme käymään jopa venesataman saunassa.

Paluumatka Kuurinlahdelta alkaa

Seuraavana päivänä käynnistyi paluumatka ja tarkoituksemme oli ajaa Latvian puolelle, Liepajan kaupunkiin.

Lähdimme siis liikkeelle jo varhain aamulla klo 6:10.

Oheisessa kartassa on ainoat väylät, joita on turvallista liikkua Kuurinlahden pohjoisosassa, Liet-

tuan alueella. Nämä väylät olivat myös kulkemamme Kuurinlahden reitti.

Ohitimme kaihoisasti Klapeidan kaupungin, siirryimme takaisin Itämerelle ja matkasimme mukavan ja myötäisen sään vallitessa Baltian rantaa ylöspäin.

Liepajassa olimme 80 mailin merimatkan jälkeen n. klo 18:00. Liepajakin on iso satama

kaupunki, jossa vierasvenesatama on ennen ensimmäistä isoa siltaa, paikallisen hotellin rannassa. Peseytymistiloissa ei siis ollut moitteen sijaa ja palvelu oli hyvä. Puistoissa ei saa tupakoida.

Liepajassakin viihdyimme pari päivää pyöräillen sitä pitkin ja poikin, kevyen liikenteen laatoitettuja väyliä siellä oli kymmeniä kilometrejä, sekä paljon vehreitä puistoja, joskin pyöräillen löysimme myös heikompiakin, hiukan pelottavia asuma-alueita. Kävimme ihastelemassa vanhaa kaupunkia toreineen ja Eiffelin suunnittelemaa siltaa. Nousimme venesataman vierestä raitiovaunuun, jolla ajelimmekin koko reitin. Huviveneille ei Liepajassakaan ollut tankkauspaikkoja, joten polttoaineen tarvitsijat toivat sitä veneisiinsä kanistereilla.

Liepajan jälkeen käytiin suorittamassa retken vaatehuolto **Pavilostassa**, mistä otettiin perinteiden mukaisesti myös polttoainetta.

Pavilostan venesatama on muista rannikon satamista poiketen pieni ja todella sympaattinen satama mikä palvelee ympärivuotisesti kylän kalastajia ja heidän pienehköjä kalastusaluksillaan.

Takaisin Riianlahdelle

Pavilostan jälkeen ohitimme kaihoisasti Ventspilsin ja matkasimme reippaassa myötätuulella Riianlahdelle, Ohta ja Sirius kisailivat sydämensä kyllyydestä myötäisessä aallossa, Siriuksen vauhtikin nousi parhaillaan 7:stä 15:sta solmuun ja välillä näytti hänen aikovan ajaa Ohtan yli.

Tarkoituksenamme oli rantautua Möntun satamaan Eestin Saarenmaalla, mutta siellä oli satamaremontti niin heikossa vaiheessa, että päätimme jatkaa suoraan Kuresaareen. Matkaa päivälle tuli n. 100 mailia.

Kuresaari oli minulle iloinen yllätys ystävällisyytensä ja monipuolisen ympäristönsä vuoksi.

Kuresaaressa viihdyimme kaksi yötä, viettäen siellä myös suomalaisen juhannuksen. Kiertelimme kaupungissa, jotkut kävivät myös hieronnassa ja jotkut Kuresaaren vanhassa linnamuseossa.

Hiukan askeettisempi paikka olikin seuraava Muhun **Lounaranta**, minkä satamaravintolasta oli muodostunut paikallisten kuppila.

Satama-allas oli hyvä ja suojaisa, mutta ympäristö ei kutsunut luokseen.

Hiiumaan kaakkoisosassa sijaitseva **Orjaku** on yksi suosikkipaikoista, edellyttäen että on polkupyörä mukana.

Viihtyvyyteen Orjakussa vaikutti hyvän sataman lisäksi paikallinen eestiläinen juhannus, jonka vietimme pyöräillen paikallisille juhannusjuhlille Kassariin, käytyämme ensin juhannusaunassa Orjakun satamassa.

Juhlat olivat perinteiset juhannusjuhlat kokkoineen, keinuineen, juhannusleikkeineen. Orkesteri soitti, juhlavieraat tanssivat ja nauttivat kojuista ostamiaan grilliherkkuja juhannusjuomien kera. Yhtään Suomessa niin perinteistä humalaisista ei juhlilla tavattu, vaikka alkoholipitoisia juomia olisi ollut avoimesti tarjolla aivan kioskeista lähtien.

Paluumatkalla oikaisimme paikallisten neuvomaa ja Ohtan jo aiemmin kulkemaa oikoreittiä Hiiumaan kaakkoisosan matalikon yli ja matkasimme päivän aikana **Dirhamiin**. Dirhami oli minulle henkilökohtaisesti kaikista satamista suurin pettymys, minne tuskin

tulen moottoriveneellä enää koskaan palaamaan. Satama oli hyvä ja suojaisa, jossa oli periaatteessa rakennettu hyvä laituri aisapaikkoi-

neen. Hyvät aisapaikat olivat jostakin syystä varattu vain purjeveneille ja joihin moottoriveneillä ei ollut asiaa vaikka tilaa olisi ollut. Satamassa meidät ohjattiin pienten veneiden aisapaikoille, mihin veneemme olivat aivan liian suuria. Ohta joutuikin siis vetämään itsensä kylkiparkkiin, koska kiinnittyminen hentoon pieneen aisaan oli mahdotonta. Siriuksen väellähän ei juuri ongelmaa ollut, koska pääsimme kylkiparkkiin Ohtan viereen, eikä meidän ylitsemme kukaan kulkenut, toisin oli Ohtassa asiat. Ensin oletin heidän

odottavan suomesta tulevaa eskaaderia, jonka vuoksi normaalit aisapaikat olivat varattuja, mutta näin ei ollut. Satamamaksu meiltä kyllä perittiin kuten vierasvenepaikoillekin tulleista veneistä.

Tallinnan kautta kotiin

Matka läheni uhkaavasti loppuun. Vietimme viimeisen yön Tallinnassa, Piritan satamassa, missä tankkasimme veneemme huolella ja ylitimme suomenlahden seuraavana päivänä Porkkalan niemmen eteläkärkeen.

Matka oli hauska ja Kuurinlahti mieleen painuva.

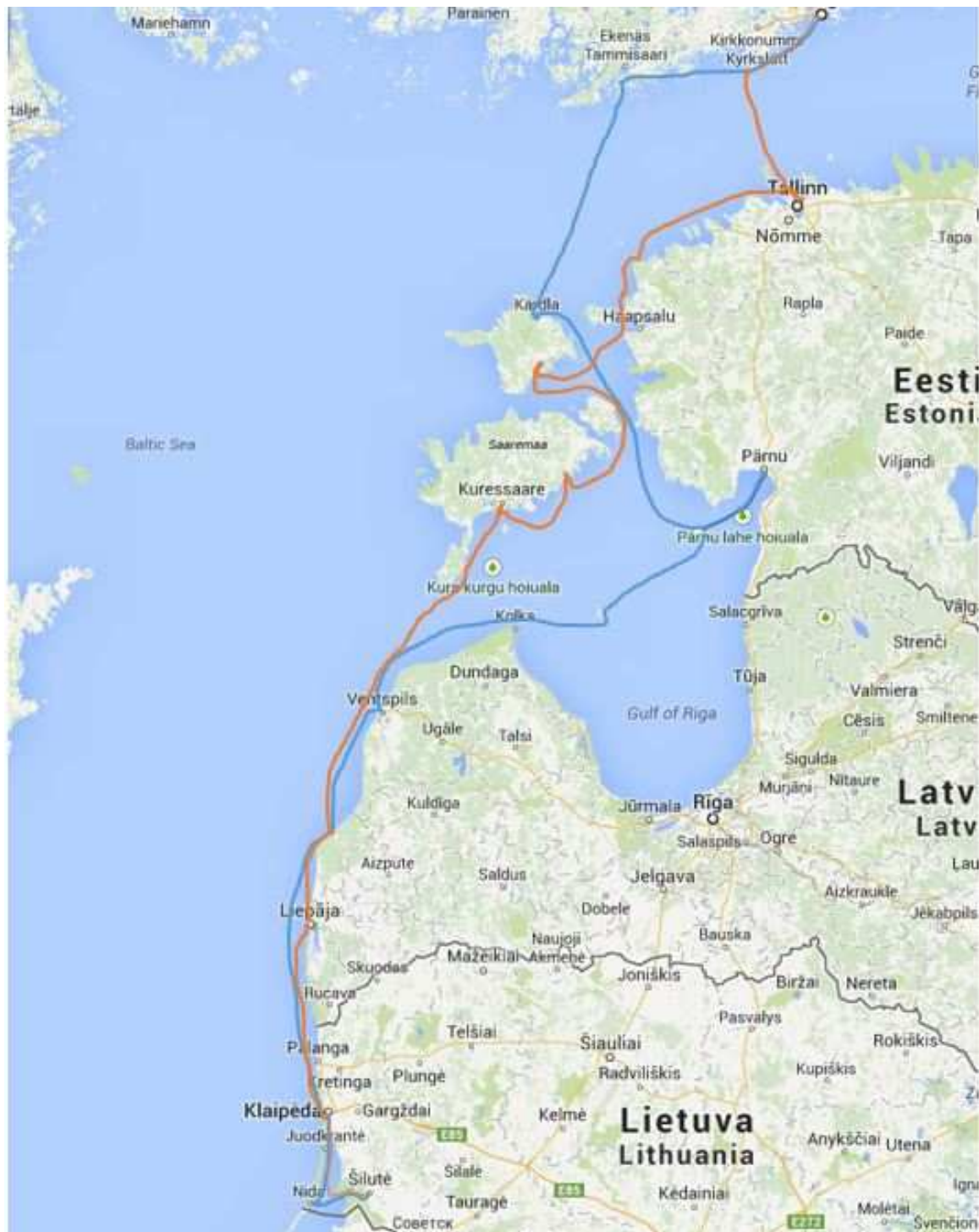
Sirius muistaa parhaiten kisailunsa Ohtan kanssa Riianlahdelle palatessamme.

Matkaa kertyi noin 1000 merimailia veneellä ja muutamia satoja kilometrejä polkupyörällä, aikaa retkeen käytimme 4,5 viikkoa, eli koko kesäloman + helatorstaiviikonlopun.

Kyllä taas kannatti lähteä!

Matkareitti Helsingistä Kuurinlahdelle ja takaisin

Menomatka on kuvattu sinisellä ja paluumatka punaisella